

Odluka o korišćenju kolektivnih, odnosno tranzitnih centara u Bosni i Hercegovini u cilju podsticanja postepenog i organizovanog povratka izbjeglica i raseljenih lica

Koristeći seovlastima koja su date visokom predstavniku članom V Aneksa 10. (Sporazum o implementaciji civilnog dijela Mirovnog ugovora) Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, prema kojem je visoki predstavnik konačni autoritet u zemlji u pogledu tumačenja pomenutog Sporazuma o implementaciji civilnog dijela Mirovnog ugovora; i posebno uzevši u obzir član II. 1. (d) gore navedenog Sporazuma, prema kojem visoki predstavnik “pruža pomoć, kada to ocijeni neophodnim, u iznalaženju rješenja za sve probleme koji se pojave u vezi sa implementacijom civilnog dijela Mirovnog ugovora”;

Pozivajući sena stav XI 2. Zaključaka Konferencije za implementaciju mira održane u Bonnu 9. i 10. decembra 1997. godine, u kojem je Vijeće za implementaciju mira pozdravilo namjeru visokog predstavnika da iskoristi svoj konačni autoritet u zemlji u pogledu tumačenja Sporazuma o implementaciji civilnog dijela Mirovnog ugovora kako bi pomogao u iznalaženju rješenja za probleme, kako je prethodno rečeno, “donošenjem obavezujućih odluka, kada to bude smatrao neophodnim”, u vezi sa određenim pitanjima, uključujući (u skladu sa tačkom (c) ovog stava) i “mjere u svrhu osiguranja

implementacije Mirovnog sporazuma na cijeloj teritoriji Bosne i Hercegovine i njenih entiteta”;

Uzimajući u obzir značaj koji Vijeće za implementaciju mira daje ubrzanju procesa povratka izbjeglica i raseljenih lica;

Pozivajući se dalje na član I:1 navedenog Aneksa 10., u kojem se izričito pominje podsticanje poštivanja ljudskih prava izbjeglica i raseljenih lica i njihovog povratka;

Pozivajući se daljena članove I:5 i II:1 Aneksa 7. (Sporazum o izbjeglicama i raseljenim licima), u kojim se izričito pominje plan repatrijacije, koji treba da izradi Visoki komesarijat UN za izbjeglice (UNHCR), uz tijesne konsultacije sa zemljama koje daju azil i stranama potpisnicama Sporazuma, i koji će omogućiti što skoriji, mirni, organiziran i postepen povratak izbjeglica i raseljenih lica;

Uzimajući dalje u obzir značaj koji Vijeće za implementaciju mira daje ubrzanju procesa povratka izbjeglica i raseljenih lica i osiguranju pune i nediskriminirajuće provedbe imovinskih zakona Bosne i Hercegovine;

Imajući na umu činjenicu da omogućavanje procesa povratka izbjeglica i raseljenih lica ne smije ni na koji način poremetiti implementaciju člana 6. (1) Zakona o prestanku primjene Zakona o napuštenim stanovima (Službene novine Federacije BiH br. 11/98, 38/98, 12/99, 18/99, 27/99, 43/99 i 56/01), člana 12. (1) Zakona o prestanku primjene Zakona o privremeno napuštenoj imovini u vlasništvu građana (Službene novine Federacije BiH broj 11/98, 29/98, 27/99, 43/99, 37/01 i 56/01) i članova 9. i 17. Zakona o prestanku primjene Zakona o korištenju napuštene imovine (Službeni glasnik Republike Srpske broj 38/98, 12/99, 31/99 i 65/01), u daljem tekstu imovinski zakoni, čiji je cilj osiguranje uredne i nediskriminirajuće implementacije tako što propisuju da nadležni organ rješava svaki imovinski zahtjev po redoslijedu prema kojem je primljen, osim ako drugačije nije utvrđeno

zakonom;

Imajući na umu Odluku visokog predstavnika o korištenju kolektivnih, odnosno tranzitnih centara u Bosni i Hercegovini u cilju podsticanja postepenog i organiziranog povratka izbjeglica i raseljenih lica, donesenu 1. avgusta 2002. godine (Službene novine Federacije BiH br. 40/01 i Službeni glasnik Republike Srpske br. 50/02) koja je na snazi do 31. decembra 2002. godine;

Uzimajući u obzir i imajući na umu sve naprijed navedeno, visoki predstavnik donosi Odluku, koja je obavezujuća za sve dužnosnike Federacije Bosne i Hercegovine i Republike Srpske, kao mjeru u okviru navedenih ovlaštenja koja su mu data prema pomenutom Aneksu 10., kako slijedi:

ODLUKA

o korištenju kolektivnih, odnosno tranzitnih centara u Bosni i Hercegovini u cilju podsticanja postepenog i organizovanog povratka izbjeglica i raseljenih lica

Član 1.

Ministarstva nadležna za rukovođenje svim useljivim objektima koji zadovoljavaju minimalne standarde za privremeni smještaj i koji se trenutno koriste kao kolektivni/tranzitni centri na dan donošenja ove Odluke, a koji se nalaze na teritoriju Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu nadležna ministarstva), te koji su pobrojani u Planu za postepenu i organizovanu dodjelu i upotrebu prostora u objektima koji se koriste u ovu svrhu u BiH, usvojenom 11. septembra 2002. godine od strane državne Komisije za izbjeglice i raseljena lica i pohranjenom u arhivu Komisije, moraju održavati ove objekte na sadašnjem operativnom nivou sve dok ne istekne važnost ove Odluke.

Sav prostor u objektima iz stava 1. ovog člana koji se ne koristi za provođenje ove Odluke će se od dana donošenja ove Odluke koristiti kao alternativni smještaj u cilju podsticanja

hronološkog rješavanja imovinskih zahtjeva, u skladu sa imovinskim zakonima, te će se nastaviti sa njegovim korištenjem za lica kojima je potreban nužni smještaj, u skladu sa zakonima o izbjeglicama i raseljenim licima.

Član 2.

U cilju podsticanja povratka izbjeglica i raseljenih lica smještenih u kolektivnim/tranzitnim centrima u Bosni i Hercegovini i susjednim zemljama u njihove predratne domove, nadležna ministarstva će, u skladu sa smjernicama UNHCR-a, provesti Plan za postepenu i organizovanu dodjelu i korištenje prostora u ovim objektima u Bosni i Hercegovini, usvojen 11. septembra 2002. godine od strane državne Komisije za izbjeglice i raseljena lica, čime će pružiti pomoć u rješavanju imovinskih zahtjeva podnesenih od strane lica sa spiska dostavljenog Komisiji 11. septembra 2002. godine i 29. oktobra 2002. godine (u daljem tekstu: korisnici).

Član 3.

Prema ovom Planu, od nadležnih ministarstava se zahtijeva da prostor u kolektivnim centrima u BiH u kojima su na dan donošenja ove Odluke smješteni korisnici ponude privremenim korisnicima imovine za koju su korisnici podnijeli zahtjev za povrat, na način da se osigura da se privremenim korisnicima ponudi smještaj u objektu koji je što je moguće više bliži opštini u kojoj borave, kao i u kantonu ili području njihovog boravišta, ili, ako privremeni korisnici tako odaberu, u objektu koji je što je moguće bliži opštini u kojoj su 30. aprila 1991. godine imali prebivalište.

Član 4.

Nadležna ministarstva dostavljaju članovima Državne komisije za izbjeglice i raseljena lica i Radnoj grupi za obnovu i povratak mjesečne izvještaje o postignutom uspjehu u provođenju Plana. Ti izvještaji sadrže:

- i. Imena i broj korisnika koji su se vratili u posjed svoje imovine,
- ii. Imena i broj privremenih korisnika koji su prihvatili prostor koji je ponuđen u objektima opisanim u članu 1. ove odluke, kao i lokacije ovih objekata,
- iii. Broj ponuđenih jedinica prostora za smještaj, kao i broj jedinica koje su ostale prazne,
- iv. Sve informacije koje bi mogao zatražiti neki od članova Državne komisije za izbjeglice i raseljena lica i Radne grupe za obnovu i povratak u svrhu provođenja Plana.

Član 5.

Po prijemu obavještenja od nadležnog ministarstva da je privremenom korisniku imovine u općini za koju je podnesen zahtjev za povrat ponuđen smještaj u objektu opisanom u članu 1. ove Odluke, te da su stoga riješene njegove stambene potrebe, nadležni upravni organ za rješavanje zahtjeva za povrat imovine u dotičnoj općini poduzima radnje na osnovu te informacije u skladu sa imovinskim zakonima.

Član 6.

Odluka će biti na snazi do 30. juna 2003. godine ili dok se ne riješe zahtjevi za povrat svih korisnika, u zavisnosti od toga koji će datum biti prije.

Član 7.

Ova odluka stupa na snagu odmah i biće objavljena što je prije moguće u Službenim novinama Federacije Bosne i Hercegovine i Službenom glasniku Republike Srpske.

Sarajevo, 1. januar 2003. godine

Paddy Ashdown

Visoki predstavnik